Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 17. *V ſrédo 25. kosaperſka* **1843.**

☞ Te novize pridejo vſako ſrédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Salendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Poſtave pogorelſke drushbe ali bratovſhnje ſ. Florjana na Shtajerſkim, Koroſhkim in Krajnſkim tiſtim, kteri va-njo ſtopijo, kratko rasloshene.

(Na dalje.)

IV. Kako ſe pohiſhtva zenijo ali ſhazujejo?

22. Kakor je bilo she rezheno, de mora vſak perſtopnik per sapiſanji ſvoje pohiſhtvo ſam zéniti ali ſhazati, mora pa tudi gledati, de po veſti pravo vrednoſt pohiſhtva prevdari in pové.

23. Sama vrednoſt pohiſhtva ſe zéni, ne pa druge perhodiſha, ali semlja, na kteri pohíſhtvo ſtoji.

24. Kdor ſvoje pohiſhtvo preſhaza, in per njem, zhe pogori, visharji drushbe in drugi umni moshje toliko ſhkode ne najdejo, kolikor ſe je bil ſhazal, takimu ſe savoljo golſije ſhkoda ne bo povernila.

25. Sato je is prave in bratovſke ljubesni vſak, kteri své, de ſe je kdo prezénil, to komiſijonarju dolshan povédati.

26. Pohiſhtva sa mènj, kakor sa 25 goldinarjev zenjene, ſe ne vsamejo v savarvanje.

27. Savoljo losheji rajtinge ſe morajo pohiſhtva vſe na 25 goldinarjev zeniti, tako de zela zéna 25, 50, 75, 100 goldinarjev in tako dalje sneſe.

28. Vſako pohiſhtvo, zhe je tudi pod eno ſamo numero, pa vender poſebej ſtoji, mora tudi poſebej popiſano in zenjeno biti.

29. Vſak tej drushbi perpiſan goſpodar, mora ſvoje pohiſhtvo po okoljſtavah preſhazati, to je zeno poviſhati ali ponishati. Poſtavim, ko bi kdo kak del ſvojiga pohiſhtva prenaredil, popravil, povékſhal ali pomanjſhal, pred ognjem bolj obvaroval, bi mogel tudi ſhazilo prenarediti, de v drugo verſtno ſhtevilo pride.

30. Vſako tako predelovanje ſe mora komiſijonarju na snanje dati, de bo mogel hiſhni liſt predelati, prepiſati in ga vélikimu visharju v Gradez poſlati.

V. Ktere dolshnoſti ima zela drushba?

31. Drushba je obljubila, tadaj je tudi dolshna, neſrezhnimu bratu, kteri pogori, toliko v denarjih poverniti, kolikor je bil on ſkos ogenj na pohiſhtvu poſhkodovan, in po tem ſhazilu, s kterim je v drushbo ſtopil. Poſtavimo, kdor je bil sa 300 goldinarjev aſekuriran, in mu je vſe pogorelo, bo zelo to ſhumo dobil; zhe mu je pa le tretji del pogoril, bo 100 goldinarjev dobil i. t. d.

32. Ta drushba plazha vſako pogorelſko ſhkodo, naj ſe pergodi ſkos ſtrelo, ſkos hudobne ljudi, ali ſkos drugo neſrezhno perméro.

33. Shkode ſkos vojſko ſtorjene, to je, ko bi ogenj v kakſhnim boju vſtal, pa drushba ne poverne.

34. Ako bi ſe pa svedilo in moglo ſprizhati, de je kak hiſhni laſtnik ſvoje pohiſhtvo is hudo-

be nalaſh poshgal, ali de bi prav po njegovi nemarnoſti pohiſhtvo pogorelo, takimu bi drushba ne le ſhkode ne povernila, temuzh bi mogla taziga hinavza ſhe goſpoſki srozhiti, de ga po saſlushenji ſhtraſa.

35. Drushba plazha tudi take pohiſhtva, ktere ſo savolj ognja, de naprej ne gre, rastergane bile, kar ſe po meſtih, tergih in tudi vaſih lahko pergodi.

36. Drushba tudi takim plazhilo ſposna, kteri per kakim ognji toliko obvarjejo, de ne more naprej goreti, ali de ſe velika ſhkoda odverne.

37. V téj drushbi pogorelz tiſtih pomozh ne sgobi, ktere mu goſpoſka s tem ſkashe, de mu per davkih perjenja.

38. Berazhvanje sa pogoriſha in pogorelze ſkos to drushbo néha; nobena goſpoſka ne ſme pogorelzam vezh pogorelſkih piſem in páſov dajati, ker vſak pogorelz od te drushbe she toliko pomozhi dobi, de po ſvoji potrebi ſpet pogorelo pohiſhtvo more poſtaviti.

39. Zhe bi kdo miſlil, de je njegova ſhkoda vezhji, kakor jo komiſija ſhaza, mu je perpuſheno, sidarje in teſarje ali zimpermane ſeboj perpeljati, de ſhkodo ſhazajo in v protokol sapiſati dajo.

VI. Kako ſe pogorelſka ſhkoda obſhaza?

40. Kadar ſe kterimu bratu neſrezha pergodi, de pogori, jo mora prêzej komiſijonarju napovedati. Zhe 14 dni samudi, bratovſhnja nizh ne plazha.

41. Komiſijonar s ſvojimi pomozhniki in viſharji drushbe prêzej pride, in ſhkodo ſposna in prezéni.

42. Vſaka kantonſka goſpoſka ima dolshnoſt pogoriſhe pregledati in svediti, kako je ogenj perſhel, in komiſijonar bo ſkerbel, de bodo vſi en dan perſhli, pogoriſhe pregledali in ſhkodo zenili.

43. Per ſhazilu ſe ne imenuje ſhtevilo, koliko de vſa ſhkoda snefe, ampak ſe le rezhe: ſhkoda je zela, ali ſhkode je pol, ali pa en del, in koliki del.

44. To ſe saſtopi tudi od tiſtih pohiſhtev, ktere ſo bile savolj ognja rastergane.

VII. Kako ſe pogorelſka ſhkoda povrazhuje?

45. Kadar komiſijonar in nameſtniki drushbe ſhkodo ſposnajo, je bo k daljimu v ſhtirnajſtih dneh pogorelzu pol plazhane.

46. Drugo polovizo pa dobi, ko ſe bo vidilo, de pohiſhtvo ſpet poſtavlja, k daljimu v ſheſtih meſzih. To de pogorelz vſe plazhilo ſhe le takrat dobi, kadar od goſpoſke piſmo (Zertifikat) pernefe, de je pohiſhtvo tako isdelano, de je proti ognju bolj obvarovano, namrezh, de ima velbano kuhnjo in dimnik.

47. Povrazhila pa vſiga na enkrat sato ne dobi, ker bi vtegnil kdo is kakiga drusiga namena denarje vsdigniti, pogoriſhe popuſtiti, pobegniti in kaj drusiga (s tem denarjem) pozheti.

48. Zela drushba pa ima ta namen, in je le savoljo te obljube poſtala, de ſe pogoriſhe ſpet is sida in poſtavi.

49. Komiſijonar in od viſharſtva drushbe poſtavljeni nameſtniki imajo dolshnoſt pogledati ali ſe pogoriſhe poſtavlja, in kako.

50. Kdor je tako neſrezhen, de pogori, sa tiſto leto le pol letniga plazhila plazha.

51. Ko bi ſe permerilo, de bi pogorelz med poſtavljanjem ſpet pogorel, ſe mu ſhkoda ſpet poverne, kakor jo moshje ſposnajo.

52. Do tega denarja nima nobena goſpoſka in noben dolshnik pravize, tudi ſe ne ſme sapraviti, ali na kak drug dolg oberniti.

(Konez ſledí.)

KMETIJSKA SHOLA.

(Na dalje.)

Oſmo nedeljo.

Sa sjokati pa ſe je, kako ſlabo v naſhih krajih vezh del s gnojem delajo, zelo malo porajtajo na blago, ki ga drugod sa tako drago imajo. Ako bi tudi v naſhih krajih snali tako s gnojem ravnati, ali de bi ga hotli k takimu pridu oberniti, kakor ga po popiſanih deshelah obernejo, — o koliko vezh bi ſe perdelalo, kako shivo, kako lepo bi bilo okoli vaſi, tergov in meſt, nikjer bi ne bilo viditi nizh prasniga in puſtiga polja.

Le poglejmo na naſhe vaſi, terge in meſta, poglejmo na vſe, kar je okoli naſ, ſkorej povſod bomo negudnoſt vedili. Po vaſih je doſtikrat tako neſnashno, de bi zhlovek v blatu ſkoraj obtizhal. Od gnojnih kupov ali od ſhtal in hlevov ſe gnojniza po zeſtah in potih zedí, de ſe lushe is njih delajo, po kterih ſe ſvinje valajo ali druga shival zaklá.

Povejte! kdo bi vinzharja sa pametniga dershal, zhe bi ſpreſhano vino po tleh slil, sa prasne tropine pa vender ſhe nekoliko ſkerbi imel?

Poglejmo na dvoriſha! tam vidimo kupe gnoja, ali od ſolnza prepezhene, ali od deshja ſprane, ktere ſhe verh tega ſvinje rasrivajo in kokoſhi rasgrebajo. Zhe v hleve ali v ſhtale pogledamo, najdemo blata, de ſe do shivine nemore. Shtala je polna ſmradú, v jaſlih je po vezh dni ſtarih s jedi, po ſtropu in po ſtenah vſe s pajzhevno prepresheno. Govédi ſe pod vampam in po mezhih zela kloſhzhevna perſuſheniga gnoja dershi; to kashe, de govedinjo zhediti ljudje zeló is nemar puſhajo.

Velika negudnoſt je v naſhih krajih per voshnji gnoja is dvoriſh in is ſhtalá. Tam ga naloshijo na napzhne vosé, is kterih ſe ga po poti

veliko ſtrefe. Ravno tako nemarno ga na njivi isloshijo, ga v majnjih kupih puſtijo, de ſhe mervo ſoka, zhe ga ſhe kaj v ſebi ima, ali ſolnze prevsame, ali pa desh ispère. Tako ſe gnoj poſlednizh na njivi zelo sveſhi in vezhji del ſvojo mozh sgubi, preden ga podorjejo.

Kmetje in kmetovavzi! Ako ſami ſebi dobro hozhete, ako imate reſnizhne shelje kmetijſtva pomnoshiti, naj bo nar vezhji persadevanje vaſhe, gnoja toliko, kolikor morete, perdobivati in napravljati. Nabirajte in ſpravljajte ga ſkerbno, ſkerbite, de ſe ga nikodar nizh ne sgubi.

Reſnizhen je pregovor: Le poglej gnojiſhe domá, boſh koj posnal mosha; boſh svedil, koliko shivine redi, in kakſhne ſo njegove njive in ſenosheti; boſh svedil, kakſhne pameti in kakſhniga uma je; boſh koj posnal, ali je v premoshnoſti ali v pomankanji.

(Dalje ſledí.)

Noviza is ſhol na kmetih.

Ljubi ‚Slovenzi! vam bo gotovo veſelje, nekoliko svediti, kako ſe vaſhim otrokam po ſholah kaj godi. — Berite, poſluſhajte!

Bilo je 13. kimovza letaſ, ko ſo vſakdanjſko ſholo v Moravzhih sa to leto konzhali. Jeſt ſim bil v prizho. — Otrok, mladenzhkov, fantov in deklet je konzhano ſholſko leto zhes 60 obiſkovalo.

Povedan dan ob 9tih pred poldne ſo ſholarzhki imeli v dehantiſki farni zerkvi peto ſ. maſho s hvalno peſmijo, potem ob 10tih zhaſtinſko poſkuſhnjo (ekſamen) v tem, kar ſo ſe med letam uzhili. Ob 12tih, ko ſo ang. zh. glaſno odmolili, je bila poſkuſhnja konzhana. Sdaj pa: — ‚Shola je bila tako le ta dan olepſhana:

Nar ſpredej na sidi je bila velika podoba njih Velizhaſtva Zeſarja Ferdinanda dobriga v ſhiroki poslazheni obdaji (romu); nad podobo to ſta dva angelja tri kite venza, ſamo is zhernih in rumenih zvetliz ſpleteniga, dershala. Tudi je podobo bélo peplo (Schleier), veliko vatlov dolgo ofenzhevalo, nekoliko s shivo-plavimi shidnimi matosami (shnorami) povesano. Pod podobo je bila rudezhe pregernjena misa na rudezhe pogernjenih tlah. Nad vſim tem pa je bil debel venez is berſhlinovih in limonovih en dan poprej nateganih vejiz.

Na levi ſtrani od zeſarſke tako olepſhane podobe je bila na ſtranſkim sidu lepa podoba, miloſtljiviga knesa ljubljanſkiga ſhkofa s rudezhimi in belimi shivimi zvetlizami ovenzhana. Po drugim sidu ſo bile viditi manji podobe preſvitle zeſarſke rodovine in zeſarſtva. Tudi je bila viditi podoba kméta vezhne ſlave „Andreja Hofer“ ker vſim ſtoletjem sapopadno govori: „koliko samore shiva ljubesen, zhe je tudi le v kmetijſkim ſerzu.“

Po konzhani tadaj poſkuſhnji je bilo poklizano 11 uzhenzhkov, deklet in mladenzhkov, in ſo prejeli ſholſke ſpominjke (prämium), bukve v ſhkerlataſtim uſuju s slatim poreſkam (Goldschnitt), letnizami in pervimi zherkami imena; dekleta is rok neke goſpé, mladenzhki is rok zhaſti vredniga goſpoda Dehanta; bilo je pa goſpéj in goſpodov in kmetijſkih poſluſhavzov veliko, teſno natlazheno, kolikor je proſtora bilo.

Ko ſo nar boljſhi ſholarzhki ſvoje ſholſke ſpomine in pohvalke imeli, je uzhenez Franze Zirar, 10 let ſtar is Gorize dertiſke, (on ſe je to leto ſhe le zherke v pervo uzhiti sazhel) ſtopil sa pogernjeno miso, golorok, bres vratne rute, terd kmet, v pertnénih hlazhah, in je „ſlovo od ſholſkiga leta“ *) ktero je popred ſpiſano v. zh. g. Dehantu podal, glaſno, s ponaſho (action) zhverſto govoril, bres nar manjiga ſpodtikleja, in ſe lepo pred vſakim, kteriga je nagovoril, perklanjal. Ko je poſleden rasdelek tega „ſlovesa“:

Travnik', njive sdrav' bodite!
V roke ſnopke ljub' uzhénz'! —
Bog vaſ shivi! in neſite
‚Starſham' dam ſvoj ſholſki vén'z.
O! pa kaj? — ſhe nekaj vgledam —
Pa jeſt ſam omagal bi! —
Vaſhim ſerzam, ne beſedam'
Isrozhim, povejte vi! —

isgovoril, ſo uzhenzhki vſi naglo vſtali in ſerzhno prijetno sapeli naſledne rasdelke zeſarſke peſmi v kranjſkim jesiku, po v vſim zeſarſtvu dobro snani melodiji; peta je bila ta melodija (visha) veliko ſtokrat, pa is nedolshniſhih ſerz gotovo nikolj.

Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohrán',
‚So ozhetje nam zeſarji,
K' ſo po miloſt' Tvoj' poſlán.
Naj Bogu viſok' altarji
Proſhnje dajo vſaki dan:
„Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohran'!“

Ferdinand u ſrebru piſhe:
De pravizo varval bo — **)
Varji Bog Ti take hiſhe!
Angelji naj m' venz pletó!
Naj potihnejo viharji
Od obljube take vgnán'.
Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohran.

Posna kadar pride koſa,
Nam Ozheta hudo ran',
‚Sols miljonov naſhih roſa
Naj pred ſmertjo Njega vbran'!
Bodo ljudſtva vſaki sarji
Peli lik u ſerzih snan!
Bog eſtrajſhke Zare varji,
Ferdinanda nam ohran'.

Viditi je bilo goſpéj, goſpode in kmete, ki ſo ſe jim ozhi ſolsile; to ſo bile gotovo ſolse veſelja is globozhin ſerza, veſelja redkiga.

Potem ſmo ſhli vſak-ſebi. C. Rud. H.

Dopiſ is ‚Shempaſa.

(11. dan kosaperſka.) Hvala Bogu! V nekterih krajih je letaſ vindima (terganje) obilna, — v nekterih ſredna, v nekterih malo vezh ko nizh. Nekteri ſmo shé ſpravili, nekteri ſhe sdaj ſpravljajo. — Okoli Gorize in na Ogerſkim bodo ſhe le v drugim tjednu 16. dan kosaperſka tergali. — Per tej perloshnoſti ſhe shaloſtno pergodbo is naſhiga kraja povem, ki ſe je v sazhetku tega meſza sgodila in matere opominja otroke varovati; sakaj neſrezha je bliso! Bres varha ſo namrezh 9 meſzov ſtariga otroka na ognjiſhu v ſtolizhu puſtili. Nad ognjem je kotel poln vreliga luga viſel. Otrok ga s rozhizo popade, naſe potegne in ſe tako opari, de je zhes ſhtiri ure umerl! J. Oberdank.

*) Shal nam je, de savoljo pizhliga proſtora vſih devet rasdelkov te peſme v novize niſmo djati mogli. Vzhrédniſhtvo.

**) Po robu tolarjev naſhiga preſvitliga Zeſarja je vdobljen rek njih Velizhaſtva Ferdinanda: „Recta tueri“ kranjſko: „pravizo varovati“.

Urno, kaj je noviga?

(Potrèſ v Dobrovniku.) 14. kimovza je bil ſtraſhán dan sa meſto Dobrovnik (Ragusa) v Dalmazii in sa njegove prebivavze. V nizh vezh kakor v 2 urah ſe je semlja ta dan 5 krat potréſla, kar je prebivavze tako oplaſhilo, de ſo is meſta pobegnili, de bi ſaj ſvoje shivljenje otéli. Od 6. ure popoldne do polnozhí ni bilo vezh potréſa. To je Dobrovnizhanam ſerze ſtorilo in v ſvoje prebivaliſha ſo ſe sopet nasaj vernili. Pa njih ſtrahú ſhe ni bilo konez. Ob eni zhes polnozhi 15. kimovza ſe je semlja sopet tako mozhno potreſla, de je vſe ljudſtvo v kviſhko planilo. ‚Starzhke, bolnike in otrozhizhke ſo tiſti, ki ſo beshali, ſeboj vlékli. ‚She vezh potreſov po verſti, ob 11. uri sjutraj malo, in ob eni popoldné mozhno, ſo ljudſtvo primogle, meſto zlo sapuſtiti in bejshati.

Od tiſtiga zhaſa, ko ſe je semlja pervi pot potreſla, ſo bile zerkve odperte in molili ſo proti Bogu, de bi ſe ufmilil.

Ako ravno je potreſ ſilno velik bil, pa ſe vunder vezhji neſrezhe ni primerilo, kakor sidovi nekterih hiſh ſo ſe ſim ter tje raspokali in ſe vezh in menj poſedli; na nekterih hiſhah ſo ſe ſtrehe vderle.

Tudi v drusih krajih Dalmazije, slaſti na otókih ſo velik potreſ iméli.

‚Sheſtnajſtiga kimovza ſo ſe Dobrovnizhani ſhe le vpokojili in ljudſtvo ſe je sopet v meſto vernilo. ‚Shtazune ſo sopet odperli; rokodelzi in drugi delovzi ſo sopet pri ſvojim délu in ſtrah ſe pozhaſi is ſerz preſtraſheniga ljudſtva vmika.

Poſebno ſtraſhno je pa pri tem potréſu v Dobrovniku bilo, de ſe je na nebu ravno tak v prek leshezh oblak prikasal, kakor v létu 1667, kadar je tak ſtraſhan potreſ tukaj bil, de je to meſto vezh del pokonzhal.

Poſledne novize is Dobrovnika piſhejo, de ſe je potreſ 16. 24. in 26. pretezheniga meſza sopet povernil in de je poſledno tako hudo bilo, de je veliko hiſh poſhkodvalo; ljudje ſo ſkoraj bres vſe obleke is ſvojih prebivalſh pobegnili.

15. kimovza je bil tudi v Zelu na ‚Shtajerſkim potreſ, tode malo zhaſa in bres ſhkode. — Tudi v Terſtu in v Réki ſo te dni potreſ zhutili.

(Kamniten desh.) Na ‚Shpanjólſkim v vaſi Tores je 2. kimovza po pol dné ob ſhtérih tako ſtraſhno sazhélo kamenje med deshjem padati, de je 42 hiſh popolnoma rasbilo in vezh ko 200 ljudí pobilo. Shivine in blaga je veliko konzhalo, vinograde rasdjalo in vihár je vézhdel drevja poderl. —

„Kamniten desh! — to je zopernija!“ bóde marſikdo rékel. — „Ta je prasna!“ bodo drugi rekli. Nizh od tega ni; glejte to je vſe bres zopernije tako: Kadar s deshjem velik poſében vihár vſtane, ſe vzhaſih sgodi, de vſe ſorte rezhí s ſeboj v viſhavo petégne in s deshjem smeſha. Vzhaſih tudi pri tej priloshnoſti shabe in druge shivali is ſvojih lukinj pridejo, ktere véliki vihar tudi s ſeboj v viſhavo vsdigne. — Od todi rumeni ali shvepleni desh pride, zhe ſe rumen prah od nekterih zvetliz od viharja v viſhavo saneſhen s deshjem smeſha. De vzhaſih kervav desh pada, ſe tako le sgodi: Vſaki metulj puſti, kadar is meſhizha islése, na perju od drevja nekak ſók, kakor krí rudezh, slaſti pa ene ſorte metulj; ta ſók ſe tudi s deshjem smeſha in ga rudezhiga ſtori, kar nekteri miſlijo, de je kervav desh. — Ognjen desh pada, kadar desh veliko tiſte materie s ſeboj prineſe, is ktere ſe bliſk naredí. Shabe, merzheſe, ersh, pſhenizo, péſek, kamenje in druge rezhí deshuje, kadar vihár to ali uno rezh s ſeboj potégne, ktere zhes kaj zhaſa, savoljo ſvoje teshe sopet na tlà paſti morajo. Ravno tako tudi laſje med tozho pridejo, od ktere tozhe neumneshi miſlijo, de od zoperniz pride. Glejte to ſo ſtare vrashe, kterih ſe vſak uméten zhlovek in dober kriſtjan ſramuje.

Dr. B.

Vganjka.

Nr. 1.

Kdó vé imenovati ſtvar,
Ki ſe s petimi zherkam' piſar'?
Od sadaj in ſpredaj enaka —
Pa k shaloſti ſlednjiga zhaka;
Nekter ſi jo ſam oſkerbi,
Deſravno ſe tud' je boji.

Poshenzhan.

Popravik.

V liſtu Nr. 16 v opombi na pervi ſtrani nameſt: ſhtir tavshent, ſheſt ſtó in ſédem pet deſét beri: ſhtir tavshent, ſheſt ſto pét in ſédemdeſét.

Shitni kup.	U Ljubljani 18. kosaperſka.		U Krajnu 18. kosaperſka.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe	1	30	1	31
1 „ „ banaſhke	1	30	1	27
1 „ Turſhize . . .	1	4	1	6
1 „ Sorſhize . . .	—	—	1	15
1 „ Ershi	1	7	1	15
1 „ Jezhmena . . .	1	1	1	2
1 „ Proſa	1	7	1	5
1 „ Ajde	—	—	1	12
1 „ Ovſa	—	37	—	40

Pogovori vzhrédſhtva.

Ker vzhredniſhtvo nima vſelaj zhaſa in tudi perloshnoſti ne, zhaſtitim goſpodam poſebej odgovoriti, ki sa naſhe novize piſhejo, bodemo sa naprej tukaj odgovor dajali. Ime bodemo le takrat imenovali, kadar nam bo perpuſheno.

Goſpodu M. V. „Mojſter ſkasa — in kaj je bolji, pozhaſno ali naglo obogatenje?“ bomo natiſnili, pred ko bo mogozhe. ‚Se perporozhimo sa prihodno — g. J. Oberdanku v ‚Shempaſu: Piſmo in bukvize ſmo prejeli. Sa bukvize bodemo poſebej odgovorili — g. M. N. na ‚Shtajerſkim: Kar ſo poſlali, naſ veſeli. Kar ſo sheleli, ſmo poſlali in miſlimo, de ſo ſhe dobili. — Is ſ. Lovrenza per Temenizi: Pred ko bo mogozhe! — Is ſpodne roshne doline na Koroſhkim: Shal nam je, de ſe njih piſanja ne moremo poſlushiti, ker rezhi, ki le jesik utizhejo, v naſhih novizah natiſniti nemoremo; kaj drusiga proſimo — g. R. ‚Savljanſkimu: Ta péſem ne gre v naſhe novize, ako ravno je miſel lépa v nji — g. Jas. Sadnerju: Proſimo ſhe vezh dopiſov — g. J. S. nauk shidne goſenze rediti i. t. d. bode v kratkim dalje ſledil. Poſebno ſe jim perporozhimo in proſimo ſhe drusih ſoſtavkov — g. M. Poshenzhanu: Prav rasveſelili ſo naſ s poſlanimi uganjkami; natiſnile ſe bodo vſe, kadar bo le mogózhe — g. A. B. Njih pravliza je preſtara; kaj drusiga! — P. H.: Kováſhka ni ſlaba; tode sa naſhe novize ni. ‚Svetovanja, ki nektere druge ſoſtavke noviz utizhejo, bodemo ſpolnili. —

V Ljubljani. Natiſnil in saloshil Joshef Blasnik.